

Hadsund-Broen, mener saa den højtærede Minister, at Staten i Henhold til Anmærkingen ikke har nogen Pligt til at foretage Vedligeholdelser i den Anledning? Eller skulde der i Fremtiden foregaa en Paasejling, som i betydelig Grad beskadigede Broen, mener saa den højtærede Minister, at Staten ikke har nogen Pligt til at betale? Jeg haaber, at den højtærede Minister vil besvare disse to Spørgsmaal paa en saadan Maade, at det kan blive tilfredsstillende for de interesserede Parter. For Staten vil det neppe faa stor Betydning, selv om den en Gang skulde komme til at betale nogle Tusinder for Beskadigelse af Broen; derimod vil noget saadant spille en meget stor Rolle for Jernbanelsselskabet, hvis Budget allerede er tynget haardt, fordi det skal drive Broen med Tab. Hvis Selskabet skulde betale større Beskadigelser, kunde det let føre til, at der blev Underskud, som Selskabet ikke vilde se sig i Stand til at dække. Derfor er det mig paa Selskabets Vegne saa meget om at gøre at faa en Udtalelse fra Ministerbordet. Der kan jo ikke stilles Ændringsforslag til en Anmærkning, ellers vilde der være blevet stillet Ændringsforslag, men jeg mener, at naar der kommer en Udtalelse fra Finansudvalgets Ordfører — hvad der allerede er sket til min fulde Tilfredsstillelse — saavel som en Udtalelse fra Ministerbordet, vil det være tilstrækkeligt, og jeg vil haabe, at Udtalelsen kommer til at gaa i den Retning, at Slutningen af Anmærkingen ikke er saa slømt ment, som det ved første Øjekast kunde se ud til. Med disse Ord skal jeg udtale Ønsket om, at vi maa faa en bestemt Udtalelse derom fra Ministerbordet.

Hammerich: Naar jeg har anmodet om Ordet, er det kun for at knytte nogle faa Bemærkninger til den Omtale af Fængselsbygningen ved Nyborg, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) fremførte. Den gik ud paa, at Fængselsdirektøren, Hr. Füssing, har forlangt Arkitekten afsat, og det ærede Medlem nævnedes da de Klager, som vare fremførte, og fortsatte med at spørge Ministeren, hvad han agtede at gøre i den Sag, og om han havde nedsat den Kommission, som var paatænkt ved Sagens Vedtagelse her i Rigsdagen. Han hancellerede noget over det Svar, der er givet derpaa af Ministeren, som har udtalt, siger han, at denne Kommission er i en vis Forstand nedsat, og i en vis Forstand er den ikke nedsat. Jeg mindes nu

ikke, om Ministerens Ord faldt saaledes, men faldt de saaledes, kan jeg forklare mig det, thi saa meget er vist, at der sikkert ikke er nedsat en saadan Kommission, som var forudsat. Den ærede Minister har ment der at kunne spare de 10,000 Kr., som den vilde koste, idet han gik ud fra, at dette var forsvarligt, da Arbejdet var projekteret af og skulde udføres af en dygtig Arkitekt, som tillige var særlig kendt med Fængselsarbejdet, og at Ministeren havde Fængselsautoriteterne til Raadighed til at vejlede og kritisere Arkitekten. Samtidig anmodede den ærede Minister Landstingsmand, Murmester Rasmussen og mig om at gennemgaa Tilbudene, naar de fremkom, og udtale os om deres Rimelighed og ganske særligt om, hvorvidt de vare saaledes, at der kunde være Udsigt til, at hele Byggeforetagendet kunde holdes indenfor den Sum, som dertil var kalkuleret. Tillige anmodede han os selvfølgelig om at afgive vort Skøn og give vor Vejledning paa saadanne Punkter, hvor vi formentes at have Kendskab.

Saaledes blev der arbejdet en Tid, men ved Begyndelsen af dette Aar blev der nedsat et Byggeudvalg til Behandling af alle Spørgsmaal vedrørende dette Byggeforetagende, et Byggeudvalg, som bestaar af Fængselsdirektøren, Slotsarkitekt Thorvald Jørgensen, Landstingsmand Rasmussen og mig. Vi have behandlet de Spørgsmaal, der have været for vedrørende Byggeforetagendet, og taget Bestemmelse i den ene og den anden Retning, men vi fik ganske sikkert — det havde vi hurtigt Fornemmelse af — tillige den Opgave om muligt at skaffe Forstaaelse til Veje i den Strid, som var opstaaet imellem Fængselsdirektøren og Arkitekten. Dette er imidlertid ikke lykkedes os. Som alle her vide, har Direktør Füssing forlangt Arkitekten afskediget, og Ministeren har derfor anmodet Arkitekt Jørgensen, Landstingsmand Rasmussen og mig om paa Grundlag af de Klager og det Gensvar paa Klagerne, der ligge for, og paa Grundlag af hele vort Kendskab til Sagen at afgive et Skøn om, hvorvidt en Afskedigelse af Arkitekten var rigtig og forsvarlig. Da de Indlæg med Bilag, som Direktør Füssing og Arkitekt Nyebølle have leveret i denne Sag, rumme henimod 200 Folioark, hvori der er en Række Paastande og Bilag til Paastande, som kræve videre Undersøgelser, vil enhver kunne forstaa, at det er en meget stor og omstændelig Opgave, der her er givet os. Jeg kan sige, at vi have an-